

5

Anna Szpakowska-Kujawska, Rysunek 100 x 70, 1991

Fot. Łukasz Kujawski

6

ANNA SZPAKOWSKA-KUJAWSKA
 53-128 Wrocław
 ul. Sudecka 145 a
 tel. 67-99-40

BWA

Biuro Wystaw Artystycznych
 w Jeleniej Górze
 ul. 15 Grudnia 8, tel. 266-69

LIPIEC — SIERPIEŃ

1

ANNA
 SZPAKOWSKA-KUJAWSKA

ANNA SZPAKOWSKA-KUJAWSKA — *ruch w tworzeniu*

Jej rzeźby, obrazy, rysunki, oglądał Paryż, Berlin, Kopenhaga, Helsinki, Bratysława, Louvain, Ateny, Monachium, Stockholm, Ilorin, Zagrzeb i wiele polskich miast. Jej prace zakupiono do muzeów: w Polsce i do prywatnych zbiorów w Holandii, Francji, Szwecji, Belgii, Kanadzie, Nigerii, Wielkiej Brytanii, USA. Przedstawiała swój dorobek na ponad osiemdziesięciu wystawach w kraju i za granicą. Jej płaskorzeźby ceramiczne zdobią gmachy Instytutu Matematyki Uniwersytetu Wrocławskiego i Melioracji Akademii Rolniczej. Przechodząc przez wrocławski Rynek można przez szybę zobaczyć plafon, zaludniony unoszącymi się w powietrzu postaciami, w sali wystawowej Biblioteki Wojewódzkiej. To wszystko dokonania Anny Szpakowskiej-Kujawskiej, której witalność, pomysłowość, pracowitość i wena twórcza wydają się niespożyte.

Sama atrystka (nie lubi gdy ją się tak określa) ma za sobą także interesujące próby literackie, w których lapidarnie i syntetycznie utrwala słowem swoją wrażliwość na świat. Poznałam oddech oceanu, jego przyływy (i odpływy). Rytmy fal. (Znam oddech człowieka). I znam jeszcze oddychanie (w czymś co nazwę moją — bo ze mnie) pochodzącą — sztuką, choć SZTUKA jest nazwą sztuczną (i umowną). Przestrzeń jest odwrotnością bryły. Gdy przestrzeń (ta w obrazie) zamienia się w bryłę (tę w glinie) a bryła znów się rozpada by stać się przestrzenią — jest to jak oddech. Jest ruch. Ruch w tworzeniu. I jest dobrze, gdy się poddaje temu rytmowi. (Jestem wtedy prawie szczęśliwa) —

Annę Szpakowską-Kujawską niezmiennie pociąga człowiek, jego metamorfozy i przeżycia, stąd wciąż nawracający motyw ludzkich postaci, głów, twarzy, oczu, ust. Maluje je, rzeźbi, rysuje, odtwarza w collage. Czasem tworzenie inspirują własne stany ducha i przeżycia. Spytałem Annę: — Czy chcesz powielić, przetworzyć w sztuce to, co się zdarza w życiu? — To nie chęć, to konieczność wyrzucenia z mojej podświadomości tego co mnie nurtuje. Dopiero w trakcie pracy uświadomiłam sobie, że w cyklu ceramicznych „Głów zmęczonych” ulepiłam własną głowę spoczywającą na ręce, bo bardzo pragnęłam odpoczynku. —

Impulsem twórczości Anny Szpakowskiej-Kujawskiej jest także przyroda. Syntetyczne nasycenie treścią i kolorem pejzaże powstały równocześnie z lekturą japońskich haiku. Są skróty i ukazują jeden moment, chwilę dając jednocześnie nastrój, charakter lasu, wody, piachu.

— Namacalność mokrych od deszczu świerkowych choin wywozłam z Bukowiny nad Kudową i utrwalałam w akwarelach. Myśląc o lapidarności haiku malowałam mieniącą się wodę w podwarszawskiego Świdra. Z wody przeszłam na nadbrzeżne piaski, a z nich w pustynię, która od lat, od czasu mego pobytu w Afryce, tkwiła w mojej głowie i nie mogła się uzewnętrznić. — Mówi Anna.

Cykl niezwykle ekspresyjnych trafnie oddających charakter rysowanych osób — powstał po przeczytaniu lektury: „The Spoon River Anthology” napisanej przez Edgara Lee Masters’a.

Dziś w pracowni artystki, pod dachami wrocławskiego rynku, gdzie do jej okna stukają dziobkami gołębie, powstaje cykl collage budowany z zadrukowanych wycinków gazetowych. Wylaniają się wymowne portrety, głowy w mocnych barwach i w szarościach. Artystka nazwała je „portretami grafomanów”. To mocno ironiczne nawiązanie do własnych zmagających ze słowem pisanym.

Emocjonalnie Anna Szpakowska-Kujawska odnosi się także do materiału, którym operuje. Umiejętność wniknięcia w „duszę” materii, silnie uczuciowy stosunek do niej, pozwala jej poznać istotę tworzywa. Rozpoczynając swoje doświadczenia rzeźbiarskie w glinie wykonała wiatr, ulotnie skręcony wir, którego zwielokrotnione twarze powlewały poszumy. Rzeźba ta zagłębia bezpowrotnie jadąc na wystawę do Japonii, ale cóż... taka jest ulotność wiatru.

Elżbieta Pomorska

WYSTAWY

- 1953 — Dyplom PWSSP we Wrocławiu, Wydział Malarstwa Architektonicznego
1957 — Wystawa z grupą „Poglądy” — Kawiarnia Stylowa, Wrocław
1958 — Udział w Konkursie na projekt Kościoła w Nowych Tychach w zespole arch. Marka Dziekońskiego (wyróżnienie)
1961 — Wystawy indywidualne: Wrocław, Klub Dziennikarza; BWA Poznań; „Klub 13 Muz” Szczecin; udział w wystawie Ziem Nadodrzańskich, Wrocław
1962 — Udział w Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin; udział w Wystawie Ziem Nadodrzańskich, Wrocław
1963 — Udział w wystawie plastyki i sympozjum „Złotego Grona”, Zielona Góra; udział w Wystawie Ziem Nadodrzańskich, Wrocław
1964 — Wystawa indywidualna, Klub Związków Twórczych, Wrocław; udział w Festiwalu Malarstwa Współczesnego, Szczecin
1965 — Udział w Wystawie Młodego Malarstwa, Sopot (Nagroda PSP); Stypendium Fundacji Michela Karolyi, Vence, Francja; udział w wystawie plastyki i sympozjum „Złotego Grona”, Zielona Góra
1966 — Udział w Festiwalu Malarstwa Współczesnego, Szczecin; udział w wystawie „100 obrazów Polskich Malarzy”, Stockholm, Szwecja
1967 — Udział w wystawie „Polskie Malarstwo Współczesne” w Bergen i Stavanger, Norwegia; Kopenhaga, Dania; w Helsinkach, Finlandia
1968 — Wystawa indywidualna w Galerii „Pod Moną Lizą”, Wrocław; udział w Triennale Rysunku, Wrocław; udział w wystawie „Współczesne Malarstwo Wrocławskie”, Kromeritz, Czechosłowacja; Festiwal Sztuki w „Zachęcie”, Warszawa — na polecenie władz zdjęto obrazy z wystawy; udział w Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin; udział w wystawie 6-ciu Malarzy z Wrocławia — „Galeria Lambert”, Paryż
1969 — Wystawa (wspólnie z Jerzym Rosołowiczem) — „Galeria Współczesna”, Warszawa
1969 — Retrospektywna Wystawa indywidualna z cyklu „Współczesne Malarstwo Wrocławskie” — Muzeum Narodowe, Wrocław; udział w wystawie i sympozjum „Złotego Grona”, Zielona Góra
1970 — Wystawa indywidualna w Galerii ZPAP, Katowice; udział w wystawie „Malarstwo Wrocławskie” — Berlin Zachodni; udział w wystawie i sympozjum „Wrocław 70”, Wrocław
1971 — Wystawy indywidualne: Galeria Teatru w Nachodzie, Czechosłowacja; Ośrodek Kultury Polskiej w Pradze, Czechosłowacja; ZPAP — Bytom; realizacja malarstwa ceramicznego na ścianie szczytowej gmachu Instytutu Matematyki Uniwersytetu Wrocławskiego; udział w wystawie pn. Człowiek „Zachęta” — Warszawa; udział w Wystawie „Malarstwo Polskie”, Helsinki, Finlandia; udział w Triennale Rysunku (wyróżnienie); udział w Wystawie „Kopernik — kosmos” — Toruń
1972 — Wystawy indywidualne: Galeria „Herten Aas” — Mechelen, Belgia; Uniwersytet w Louvain, Belgia; Galeria „El”, Elbląg; udział w wystawie „Malarstwo Polskie” — Bratysława, Czechosłowacja; realizacja płaskorzeźby ceramicznej w gmachu Instytutu Melioracji Akademii Rolniczej we Wrocławiu
1973 — Udział w wystawie 3-ch autorów, Galeria „Elwro”, „Pafawag” — Wrocław; udział w wystawie Sztuki Polskiej w Atenach, Grecja; udział w wystawie „Ars Aqua”, Katowice; udział w wystawie „Sztuka Wrocławska”, Duisburg, Monachium, Niemcy Zach.
1974 — Udział w wystawie „Interpretacje” — Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin; udział w Triennale Rysunku, Wrocław; udział w spotkaniach pn. Artysta wobec cywilizacji, Kraków; realizacja malarstw ceramicznych na ścianach budynków mieszkalnych, Nowe Tychy
1975 — Udział w wystawie „Prezentacje”, Warszawa; realizacja malarstwa ściennego — plafon w sali wystawowej w Bibliotece Wojewódzkiej, Wrocław; wystawy indywidualne: Galeria „Konkretów”, Cechownia Huty Miedzi, Lubin; Galeria „U Dziennikarzy”, Wrocław; Zamek Książąt Pomorskich — BWA, Szczecin
1976 — Udział w Konkursie „Habitat” (II nagroda), Łódź; wystawa indywidualna, Galeria „Pryzmat”, Kraków; udział w wystawie „Współczesne Malarstwo Wrocławskie” — Nowy Sad i Zagrzeb, Jugosławia

Wyjazd do Nigerii

- 1977 — Udział w wystawie Zrzeszenia malarzy nigeryjskich — Ilorin, Nigeria; wystawa indywidualna, Galeria „Jatki”, Wrocław
1980 — Udział w wystawie „Portret Współczesnego Człowieka”, Sopot
1981 — Wystawa indywidualna Galeria „Spojrzenia”, Wrocław; wystawa indywidualna w Zamku Slot Doddendael, Holandia
1983 — Udział w wystawie poświęconej Norwidowi, Kraków
1984 — Wystawa indywidualna — Kwara College of Education — Ilorin, Nigeria; wystawa indywidualna „Centaur Gallery”, Londyn
Powrót do kraju
1985 — Udział w wystawie malarzy wrocławskich — Galeria „W Pasażu”, Wrocław; udział w Festiwalu Malarstwa Współczesnego, Cannes sur Mer, Francja; udział w wystawie „Grafika i Rysunek Środowiska Wrocławskiego” — Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, Warszawa; udział w Wystawie Środowiska Wrocławskiego — Kościół Św. Krzyża, Wrocław
1986 — Wystawy indywidualne: Galeria „W Pasażu”, Wrocław; Galeria Historyków Sztuki, Warszawa; udział w wystawie 6-ciu twórców wrocławskich — Bobenheim-Roxheim, Niemcy Zach.; udział w wystawie Sztuki Wrocławskiej — Galeria Zwinger, Drezno
1988 — Udział w Wystawie Środowiska Wrocławskiego — Kościół Św. Marcina, Wrocław; Kościół na Żytniej, Warszawa; udział w Międzynarodowym Triennale Rysunku, Wrocław; udział w Warsztatach Ceramicznych, Fabryka Fajansu, Wrocław
1989 — Wystawy indywidualne: galeria „Desy” Wrocław; Muzeum Ceramiki, Bolesławiec. Wystawa indywidualna Galeria Lorentzon, Stockholm
1990 — Udział w Warsztatach Ceramicznych: Fabryka Fajansu, Wrocław; udział w ceramicznym plenerze w Bolesławcu; wystawy poplenerowe: Muzeum Ceramiki, Bolesławiec; BWA Jelenia Góra; BWA Wrocław
1991 — Wystawa indywidualna, Wrocław, Awangarda. Muzeum Narodowe, Wrocław — „10 malarzy wrocławskich”
1992 — Międzynarodowe Triennale Rysunku, Wrocław

Od 1961 r. jest członkiem Grupy Wrocławskiej i uczestniczy we wszystkich wystawach Grupy: w Warszawie, Krakowie, Sopocie, Wrocławiu i innych miastach Polski.

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Warszawie, Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi, Katowicach, Szczecinie, a także w zbiorach prywatnych w Polsce, RFN, Holandii, Francji, Szwecji, Belgii, Kanadzie, Nigerii, Wielkiej Brytanii, USA.